

“मीठे बच्चे- ज्ञान हो मक्खन, भक्ति हो मही। बाबा तिमिलाल ज्ञानरूपी मक्खन दिएर विश्वको मालिक बनाइ दिनु हुन्छ, त्यसैले कृष्णको मुखमा मक्खन देखाइन्छ।”

प्रश्न:- निश्चय बुद्धिको परख के हो? निश्चयको आधारमा के प्राप्ति हुन्छ?

उत्तर:- १) निश्चय बुद्धि बच्चाहरू शमा (ज्योति) मा स्वाहा हुने सच्चा पुतली हुन्छन्, चक्कर लगाउनेवाला होइन। जो शमामा स्वाहा हुन्छन् उनै राजाईमा आउँछन्, चक्कर लगाउनेहरू प्रजामा जान्छन्। २) प्राण जाओस् तर प्रण नजाओस्- यो प्रतिज्ञा निश्चय बुद्धि बच्चाहरूको नै हो। ती सच्चा प्रीत बुद्धि बनेर देह सहित देहका सबै धर्महरूलाई भुलेर बाबाको यादमा रहन्छन्।

गीत:- छोड भी दे आकाश सिंहासन...

ओम् शान्ति। भगवानुवाच। भगवान् भनिन्छ निराकार परमपितालाई। भगवानुवाच कसले भने? उहाँ निराकार परमपिता परमात्माले। निराकार बाबा निराकार आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। निराकार आत्मा यस शरीररूपी कर्मेन्द्रियहरूबाट सुन्दछ। आत्मालाई न पुरुष न स्त्री भनिन्छ। उसलाई आत्मा नै भनिन्छ। आत्मा स्वयं यी इन्द्रियहरूद्वारा भन्छ- म एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छु। जति पनि मनुष्य मात्र छन् ती सबै भाइ-भाइ हुन्। निराकार परमपिता परमात्माका सन्तान भएकाले सबै आपसमा भाइ-भाइ हुन् अनि प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान भएकाले भाइ-बहिनी हुन्। यो जहिले पनि सबैलाई सम्झाउँदै गर। भगवान् रक्षक हुनु हुन्छ, भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिनेवाला हुनु हुन्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- सर्वका सद्गतिदाता एक म नै हुँ। सर्वका शिक्षक बनेर श्रीमत दिन्छु अनि फेरि सर्वको सतगुरु पनि हुँ। उहाँको कोही पिता, शिक्षक, गुरु छैन। उहाँ बाबा प्राचीन राजयोग सिकाउनेवाला हुनु हुन्छ, कृष्ण होइन। कृष्णलाई पिता भन्न सकिदैन। उहाँलाई दैवी गुणधारी स्वर्गका राजकुमार भनिन्छ। पतित-पावन सद्गतिदाता एकलाई भनिन्छ। अहिले सबै दुःखी पाप आत्मा, भ्रष्टाचारी छन्। यहाँ नै सत्ययुगमा दैवी श्रेष्ठाचारी थियो। फेरि त्यो भ्रष्टाचारी आसुरी राज्य हुन्छ। सबैले भन्छन् पतित-पावन आउनुहोस्, आएर रामराज्य स्थापना गर्नुहोस्। अहिले त रावण राज्य छ। रावणलाई जलाउँछन् पनि तर रावणलाई कोही पनि विद्वान, आचार्य, पण्डितले जान्दैनन्। सत्ययुग देखि त्रेतायुगसम्म रामराज्य, द्वापर देखि कलियुगसम्म रावण राज्य। ब्रह्माको दिन नै ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरूको दिन। ब्रह्माको रात नै बी. के. को रात। अब रात पूरा भएर दिन आउनु छ। गायन पनि छ विनाशकाले विपरीत बुद्धि। तीन सेनाहरू छन्। परमपितालाई भनिन्छ परम प्रिय परमपिता परमात्मा, ज्ञानका सागर। तब त अवश्य ज्ञान दिनु हुन्छ। सृष्टिका चैतन्य बीजरूप हुनु हुन्छ। परमात्मा हुनु हुन्छ अर्थात् उच्च भन्दा उच्च भगवान् हुनु हुन्छ। यस्तो होइन सर्वव्यापी हुनु हुन्छ। सर्वव्यापी भन्नु यो त बाबाको ग्लानि गर्नु हो। बाबा भन्नुहुन्छ- ग्लानि गर्दा-गर्दै धर्म ग्लानि भइसकेको छ र दुनियाँ कंगाल, भ्रष्टाचारी बनिसकेको छ। यस्तो समयमा नै म आउनु पर्छ। भारत नै मेरो जन्मस्थान हो। सोमनाथको मन्दिर शिवको मन्दिर पनि यहीँ छ। म आफ्नो जन्मस्थान लाई नै स्वर्ग बनाउँछु, फेरि रावणले नर्क

२०७५ मंसिर १३ बिहीबार २९-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बनाउँछ अर्थात् रावणको मतमा चलेर नर्कवासी आसुरी सम्प्रदाय बन्छन्। फेरि उनीहरूलाई बदलेर म
दैवी सम्प्रदाय श्रेष्ठाचारी बनाउँछु। यो विषय सागर हो। त्यो हो क्षीर सागर। त्यहाँ घ्यूको नदी बग्दछ।
सत्ययुग-त्रेतामा सृष्टि सदा सुखी, धनवान् थियो, हीरा जुहारतका महल थिए। अहिले त १०० प्रतिशत
निर्धन छ। म नै आएर १०० प्रतिशत धनवान्, श्रेष्ठाचारी बनाउँछु। अहिले त यस्ता भ्रष्टाचारी बनिसकेका
छन् जो आफ्नो दैवी धर्मलाई नै भुलिसकेका छन्।

बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ, भक्तिमार्ग हो मही, ज्ञानमार्ग हो मक्खन। कृष्णको मुखमा मक्खन देखाउँछन्
अर्थात् विश्वको राज्य थियो, लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए। बाबा नै आएर बेहदको वर्सा दिनु
हुन्छ अर्थात् विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— म विश्वको मालिक बन्दिनँ। यदि मालिक बने
भने त फेरि माया सँग हार खानु पर्छ। माया सँग हार तिमीहरू खान्छौ। फेरि विजय पनि तिमीहरूले प्राप्त
गर्नु छ। यी ५ विकारमा फँसेका छन्। अहिले म तिमीलाई मन्दिरमा रहन लायक बनाउँछु। सत्ययुग ठूलो
मन्दिर हो, त्यसलाई शिवालय भनिन्छ, शिवले स्थापना गर्नु भएको हो। कलियुगलाई वेश्यालय भनिन्छ,
सबै विकारी छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— देहका धर्म छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झेर म पितालाई याद
गर। तिमी बच्चाहरूको अहिले बाबा सँग प्रीत छ। तिमी अरू कसैलाई पनि याद गर्दैनौ। तिमी हौ
विनाश काले प्रीत बुद्धि। तिमीलाई थाहा छ— श्री श्री १०८ परमपिता परमात्मालाई नै भनिन्छ। १०८ को
माला जपेछन्। माथि हुनु हुन्छ शिवबाबा फेरि माता-पिता ब्रह्मा-सरस्वती, फेरि उनका बच्चाहरू जसले
सृष्टिलाई पावन बनाउँछन्। रुद्राक्षको मालाको गायन छ, यसलाई रुद्र यज्ञ पनि भनिन्छ। कति ठूलो
राजस्व अश्वमेध अविनाशी ज्ञान यज्ञ छ। कति वर्ष देखि चल्दै आएको छ। जति पनि अनेक धर्म आदि
छन्, सबै यस यज्ञमा स्वाहा हुन्छन् तब यो यज्ञ पूरा हुन्छ। यो हो अविनाशी बाबाको अविनाशी यज्ञ। सबै
सामग्री यसमा स्वाहा हुनु छ। सोध्छन् विनाश कहिले हुन्छ? अरे, जो स्थापना गर्छन् उनले फेरि पालना
गर्नु पर्छ। यो हो शिवबाबाको रथ। शिवबाबा यसमा रथी हुनु हुन्छ। बाँकी कुनै घोडा-गाडी आदि होइन।
त्यो त भक्तिमार्गको सामग्री बसेर बनाइएको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— म यस प्रकृतिको आधार लिन्छु।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— पहिले अव्यभिचारी भक्ति हुन्छ फेरि कलियुग अन्तमा पूरा व्यभिचारी बन्छ। फेरि
बाबा आएर मक्खन दिनु हुन्छ। तिमी विश्वको मालिक बन्नको लागि पढिरहेका छौ। बाबा आएर
मक्खन खुवाउनु हुन्छ। रावण राज्यमा मही सुरु हुन जान्छ। यो सबै सम्झिनु पर्ने कुरा हो। नयाँ
बच्चाहरूले त यो कुरालाई बुझ्न सक्दैनन्। परमपिता परमात्मालाई नै ज्ञानका सागर भनिन्छ। बाबा
भन्नुहुन्छ— म यस भक्तिमार्गबाट कसैलाई मिल्दिनँ। म जब आउँछु तब नै आएर भक्तहरूलाई भक्तिको
फल दिन्छु। म मुक्तिदाता (लिबरेटर) बन्छु, दुःखबाट छुटाएर सबैलाई शान्तिधाम, सुखधाममा लिएर
जान्छु। निश्चय बुद्धि विजयन्ति, संशयबुद्धि विनशयन्ति।

बाबा शमा (ज्योति) हुनु हुन्छ। उहाँमाथि पुतली कोही त एकदम होमिन्छन्, कोही चक्कर लगाएर
जान्छन्। सम्झन्छन् केही छैन। न्योछावर हुने बच्चाहरूले बुझेका छन्, अवश्य बेहदका बाबाबाट
हामीलाई बेहदको वर्सा मिल्छ। जो केवल चक्कर लगाएर जान्छन् ती त फेरि प्रजामा नै नम्बरवार

२०७५ मंसिर १३ बिहीबार २९-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
आउँछन्। जो न्यौछावर हुन्छन् उनीहरू वर्सा लिन्छन् नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। पुरुषार्थबाट नै प्रारब्ध
बन्छ। ज्ञानका सागर एकै बाबा हुनु हुन्छ। फेरि ज्ञान प्रायः लोप हुन पुग्छ। तिमी सद्गति प्राप्त गर्छौ।
सत्ययुग-त्रेतामा कोही गुरु-गोसाई आदि हुँदैनन्। अहिले सबै उहाँ बाबालाई याद गर्छन् किनकि उहाँ
हुनु हुन्छ ज्ञानका सागर। सबैको सद्गति गरिदिनु हुन्छ। फेरि हाहाकार बन्द भएर जयजयकार हुन्छ। तिमी
सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछौ। तिमीहरू अहिले त्रिकालदर्शी, त्रिनेत्री बनेका छौ। तिमीलाई
रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्तको सारा ज्ञान मिलिरहेको छ। यो कुनै दन्त्य कथा होइन। गीता हो
भगवान्द्वारा उच्चारित, तर कृष्णको नाम राखेर खण्डन गरिदिएका छन्। तिमी बच्चाहरूले अब सबैको
कल्याण गर्नु छ। तिमी हौ शिव शक्ति सेना। बन्दे मातरम्को गायन छ। बन्दना पवित्रको नै गरिन्छ। कन्या
पवित्र हुन्छन् त्यसैले उनको बन्दना गर्छन्। विवाह घरमा गएपछि विकारी बन्छिन् अनि सबैलाई
ढोगिरहनु पर्छ। सारा आधार पवित्रतामा छ। विश्व पवित्र गृहस्थ धर्म थियो। अहिले अपवित्र गृहस्थ धर्म
छ। दुःख नै दुःख छ। सत्ययुगमा यस्तो हुँदैन। बाबाले बच्चाहरूलाई हत्केलामा स्वर्ग लिएर आउनु
हुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर बाबाबाट जीवनमुक्तिको वर्सा लिन सक्छौ। घरबार छोड्नु पर्ने कुनै कुरा
छैन। संन्यासीहरूको निवृत्तिमार्ग बेग्लै छ। अब बाबा सँग प्रतिज्ञा गर्छन्— बाबा हामी पवित्र बनेर, पवित्र
दुनियाँको मालिक अवश्य बन्छौ। फेरि प्राण जाओस् तर प्रण नजाओस्। ५ विकारहरूको दान देऊ तब
मायाको ग्रहण छुट्छ, तब १६ कला सम्पूर्ण बन्छौ। सत्ययुगमा हुन्छ १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण
निर्विकारी। अब श्रीमतमा चलेर फेरि यस्तै बन्नु छ।

भगवान् हुनु हुन्छ नै गरिब निवाज। साहुकारले यो ज्ञानलाई लिन सक्दैनन् किनकि उनीहरू सम्झन्छन्—
हामी सँग धन आदि धेरै छ, हामी त स्वर्गमा बसेका छौ। त्यसैले अबलाहरू, अहिल्याहरूले नै ज्ञान
लिन्छन्। भारत त गरिब छ। त्यसमा पनि जो गरिब साधारण छन्, उनीहरूलाई नै बाबा आफ्नो बनाउनु
हुन्छ। उनीहरूको नै भाग्यमा छ। सुदामाको उदाहरणको गायन छ। धनवानहरूलाई बुझ्ने फुर्सद छैन।
राजेन्द्र प्रसाद (भारतका प्रथम राष्ट्रपति) लाई भेट्न बच्चाहरू जान्थे। भन्दथे— बेहदका बाबालाई
जान्नुहोस् तब हजुर हीरातुल्य बन्नु हुन्छ। ७ दिनको कोर्स गर्नुहोस्। उनले भन्थे— हो, कुरा त धेरै राम्रो छ,
रिटायर भइसकेपछि कोर्स लिनेछु। रिटायर भइसकेपछि भने, बिमारी छ। ठूला-बडा मान्छेहरूलाई फुर्सद
हुँदैन। पहिले ७ दिनको कोर्स पूरा गरेमा नारायणी नशा चढ्नेछ। त्यसै कहाँ रङ्ग चढ्छ र! ७ दिनपछि
थाहा हुन्छ— यो लायक छ वा छैन। लायक भयो भने फेरि पढ्नको लागि पुरुषार्थमा लाग्छ। जबसम्म
भट्टीमा पक्का रङ्ग लागेको हुँदैन तबसम्म बाहिर गयो भने रङ्ग नै उड्छ, त्यसैले पहिला पक्का रङ्ग
चढाउनु छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) शिवशक्ति बनेर विश्व कल्याण गर्नु छ। पवित्रताको आधारमा कौडीतुल्य मनुष्यहरूलाई हीरा बनाउनु छ।
- २) श्रीमतको आधारमा विकारहरूको दान दिएर सम्पूर्ण निर्विकारी १६ कला सम्पूर्ण बन्नु छ। शमामाथि स्वाहा हुने पुतली बन्नु छ।

वरदानः— सदा आफूलाई सारथी र साक्षी सम्झिएर देहभानबाट अलग रहने योगयुक्त भव

योगयुक्त रहने सरल विधि हो— सदा आफूलाई सारथि र साक्षी सम्झिएर चलनु। यस रथलाई चलाउने म आत्मा सारथि हुँ, यो स्मृतिले स्वतः यो रथ अथवा देहबाट वा कुनै पनि प्रकारको देहभानबाट अलग बनाइदिन्छ। देहभान छैन भने सहज योगयुक्त बन्न सकिन्छ र हर कर्म पनि युक्तियुक्त हुन्छ। स्वयंलाई सारथि सम्झनाले सर्व कर्मेन्द्रियहरू आफ्नो नियन्त्रणमा रहन्छन्। यस्तो व्यक्ति कुनै पनि कर्मेन्द्रियको वश हुन सक्दैन।

स्लोगनः— विजयी आत्मा बन्नु छ भने अटेन्सन र अभ्यासलाई निजी संस्कार बनाऊ।

मातेश्वरीजीको मधुर महावाक्यः

“केवल ओम् शब्दको उच्चारणले कुनै फाइदा छैन”

ओम् रट्नु मतलब ओम् जप्नु, जतिबेला हामी ओम् शब्द भन्छौं, ओम् भन्नुको मतलब यो होइन— ओम् शब्दको उच्चारण गर्नु, केवल ओम् भन्नाले जीवनमा कुनै फाइदा छैन। तर ओम् को अर्थ स्वरूपमा स्थित हुनु, ओम् को अर्थलाई जान्नाले मनुष्यलाई त्यो शान्ति प्राप्त हुन्छ। अहिले मनुष्यले चाहेका त अवश्य छन्— हामीलाई शान्ति प्राप्त होस्। त्यस शान्ति स्थापनाको लागि धेरै सम्मेलन गर्छन् तर रिजल्ट त्यस्तै नै देखिइरहेको छ, जसबाट अझै अशान्ति दुःखको कारण बनिरहन्छ किनकि मुख्य कारण हो— मनुष्यात्माले जबसम्म ५ विकारहरूलाई नष्ट गर्दैन, तबसम्म दुनियाँमा शान्ति कदाचित हुन सक्दैन। पहिला त हरेक मनुष्यले आफ्नो ५ विकारहरूलाई वश गर्नु छ अनि आफ्नो आत्माको डोर परमात्माको साथमा जोड्नु छ, तब नै शान्ति स्थापना हुन्छ। मनुष्यले आफूले आफैं सँग सोधोस्— मैले आफ्नो ५ विकारहरूलाई नष्ट गरेको छु? तिनीहरूलाई जित्ने प्रयत्न गरेको छु? यदि कसैले सोधेमा, हामीले आफ्नो ५ विकारहरूलाई वश कसरी गरौं, तब उनीहरूलाई यो तरीका बताइन्छ— पहिला तिनीहरूलाई ज्ञान र योगको अगरबत्ती जलाऊ र साथमा परमपिता परमात्माको महावाक्य छ— म सँग बुद्धियोग लगाएर मेरो बललाई लिएर म सर्वशक्तिवान् प्रभुलाई याद गर्नु भन्ने विकार मेटिदै जान्छ। अब यति चाहिन्छ साधना, जो स्वयं परमात्मा आएर हामीलाई सिकाउनु हुन्छ। अच्छा— ओम् शान्ति।